

NL

Magisch Realisme

Bianca Baldi
Minia Biabiany
Gaëlle Choisne
Ade Darmawan
Edith Dekyndt
Suzanne Husky
Saodat Ismailova
Suzanne Jackson
Ann Veronica Janssens
Joan Jonas
Pauline Julier
Barbara & Michael Leisgen

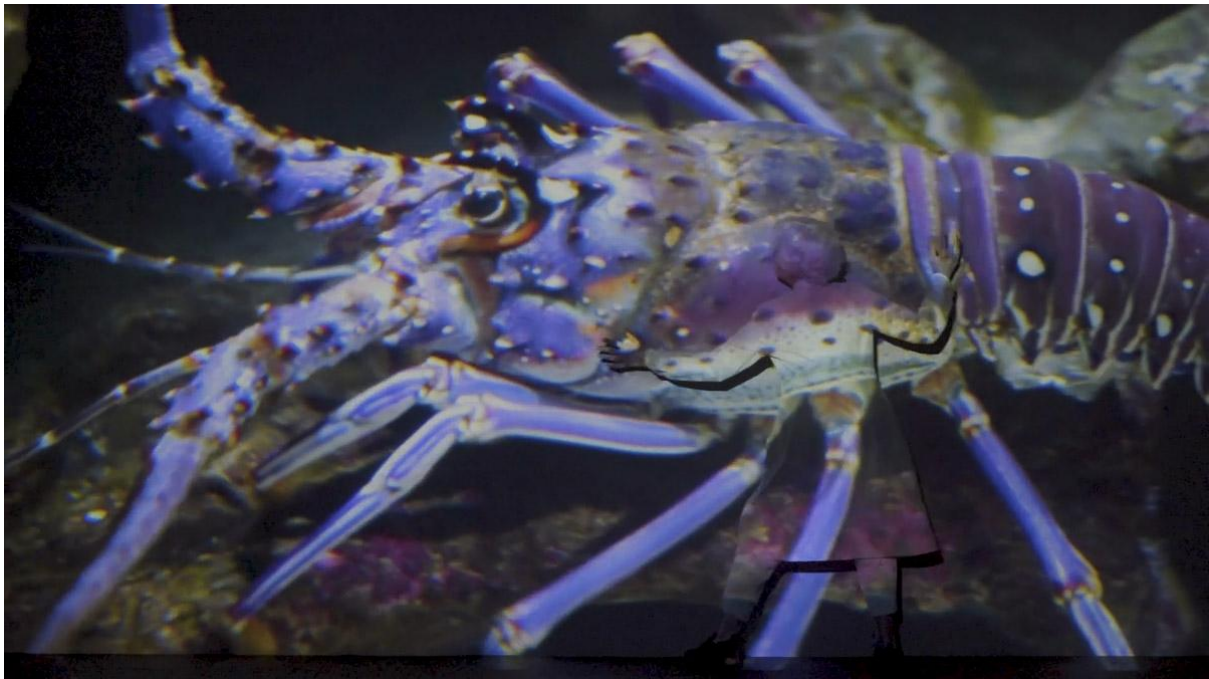
**29.05 —
28.09.25**

Natuurlijke wanorde verbeeld

Anne Marie Maes
Jumana Manna
Marisa Merz
Jota Mombaça
Nour Mobarak
mountaincutters
Otobong Nkanga
Kicsy Abreu Stable
Precious Okoyomon
Elizabeth A. Povinelli
Annie Raffi
Daniel Steegmann Mangrané
Maarten Vanden Eynde & Musasa
Cecilia Vicuña
Adrián Villar Rojas

WIELS
een tentoonstelling in WIELS en
ARGOS

Magisch Realisme: Natuurlijke wan/orde verbeeld

Deelnemende kunstenaars: Bianca Baldi, Minia Biabiany, Gaëlle Choisne, Ade Darmawan, Edith Dekyndt, Suzanne Husky, Saodat Ismailova, Suzanne Jackson, Ann Veronica Janssens, Joan Jonas, Pauline Julier, Barbara & Michael Leisgen, Anne Marie Maes, Jumana Manna, Marisa Merz, Jota Mombaça, Nour Mobarak, mountincutters, Otobong Nkanga, Kicsy Abreu Stable, Precious Okoyomon, Elizabeth A. Povinelli, Annie Ratti, Daniel Steegmann Mangrané, Maarten Vanden Eynde & Musasa, Cecilia Vicuña, en Adrián Villar Rojas.

Persbericht

Hoe geven we vorm aan onze leefomgevingen in een tijd waarin we geconfronteerd worden met planetaire verschuivingen en ecologische uitdagingen? *Magisch Realisme: Natuurlijke wan/orde verbeeld* brengt meer dan dertig kunstenaars samen in WIELS en daarbuiten, en biedt nieuwe perspectieven op onze relatie met de planeet. De grootschalige tentoonstelling focust op specifieke patronen binnen hedendaagse artistieke praktijken die de noodzaak van transformatie benadrukken.

Magisch Realisme neemt de vorm aan van een tentoonstelling, een publicatie en een live programma die uitnodigen om afstand te nemen van eindeloze groei en uitputting van grondstoffen. De tentoonstelling biedt niet alleen een kans om de connectie op te zoeken met de vele verstrengelingen die onze biosfeer vormen, maar ook om artistieke en institutionele ecosystemen te verkennen op een manier die samenwerkingen stimuleert. Dit

Beeld : Joan Jonas, *Moving Off the Land II* (video still), 2019 © Courtesy of the artist

uit zich in lokale partnerschappen—in het bijzonder met **argos center for audiovisual arts**, dat een sectie van de tentoonstelling zal huisvesten en via verschillende events zal inspelen op de actuele kwesties—en ook in internationale samenwerkingen voor de commissie, productie, presentatie en circulatie van de tentoongestelde werken.

De titel *Magisch Realisme* is ontleend aan het gelijknamige artistieke en literaire genre, dat wordt gekenmerkt door de verweving van magische werelden, dromen en mythen met alledaagse narratieven—waardoor verhalen ontstaan die de grenzen van de realiteit doen vervagen. Binnen de vele verschuivingen in het gebruik van de term gedurende de twintigste eeuw, werd magisch realisme ook ingezet als een vorm van verzet tegen de westerse culturele, economische en politieke hegemonie. Sporen van deze esthetische en narratieve structuren duiken op in hedendaagse genres zoals fantasy, sciencefiction, horror en cli-fi.

De tentoonstelling onderzoekt hoe de porositeit tussen 'magie' en 'realiteit' ruimte creëert voor nieuwe ideeën, als reactie op de dominante monoculturen, precare levens, en klimaatverandering. De wereld van wetenschap en harde feiten is vervreemd geraakt van de wereld van magie en intuïtie, welke sporen laat deze breuk achter en hoe kunnen we die herstellen? De tentoonstelling onderzoekt deze vragen aan de hand van werken die verschillende werelden verkennen via schilderijen, video, geluid en installaties. Ze verhouden zich tot verschillende ruimtes, van de kosmos met zijn sterrenstelsels tot het laboratorium van de wetenschapper; materies zoals waterlichamen, bacteriële huiden of 3D-prints; en geologische processen die hoorbaar worden in de resonantie van de aarde of het geluid van een zinkende stad.

De kunstenaars verkennen verschillende manieren, zowel complementair als contradictorisch, om zich te verhouden tot ecosystemen en de mythen van de 'natuurlijke' omgeving, en zoeken toevlucht in dromen en in de onbewerkte materie van de wereld. Op het kruispunt van analytische en speculatieve benaderingen verkent *Magisch Realisme* de mogelijkheid tot het herstellen van verbindingen in een biosfeer die uitgeput is door exploitatie, onteigening en onrecht.

Magisch Realisme volgt *Het afwezige museum* (2017) en *Risquons-tout* (2020) op als de derde realisatie van een ambitieus en terugkerend tentoonstellingsformat, ontwikkeld door het WIELS-team. De tentoonstelling, vergezeld van een publicatie en een publiek programma met workshops, lezingen, wandelingen en performances, biedt een reflectie op een ecologie die zowel esthetische implicaties van onze relatie met natuurlijke werelden op een kantelpunt onderzoekt, evenals de sociale, economische en wetenschappelijke gevolgen van het heroverwegen van onze opvattingen over de planeet.

Curatoren: Sofia Dati, Helena Kritis, Dirk Snauwaert

Introductie: Kantelpunten in ecologie en verbeelding

Binnen de groot opgezette, programmatische en thematische cyclus van tentoonstellingsprojecten van WIELS vormt *Magisch Realisme* het derde hoofdstuk, waarvan de reikwijdte opnieuw samenvalt met de bredere diplomatieke kalender van de mondiale 'buitenwereld'. Binnenin de opeenvolgende chronologische focus vormt klimaatopwarming vandaag de meest dwingende en urgente ontwikkeling, met ingrijpende gevolgen voor het leven op onze planeet. Het Akkoord van Parijs heeft verschillende data vastgesteld waarop de getroffen maatregelen ter vermindering van de opwarming van de aarde daadwerkelijk effect moeten sorteren. Een belangrijk kantelpunt in het afbouwen van ondersteuning aan fossiele brandstoffen valt dit jaar, in 2025.

Deze realiteit, onderzocht binnen de 'harde' of 'positieve' wetenschappen, treft onvermijdelijk de 'interne' dimensies van de gevoelens, affecten, veronderstellingen en denkbeelden die de menswetenschappen, literatuur en kunsten bewegen. Het 'magische' denken van dit innerlijke leven biedt weerstand tegen de schokgolven van de moderniteit, die worden veroorzaakt door ingrijpende technologische, industriële en stedelijke ontwrichtingen.

De combinatie van deze twee ogenschijnlijk tegengestelde termen, ontspruit uit de narratieve tradities waarin vervreemding en verwarring centraal staan. In de stijlbeweging die 'magisch realisme' wordt genoemd, weerspiegelt dit hoe de disrupties van de moderniteit diep ingrijpen in zowel de psyche als het lichaam. Hierbij wordt een strikt rationele en feitelijke benadering van de werkelijkheid verrijkt met fantastische, mythologische of bovennatuurlijke elementen, terwijl de duidelijke grensafbakeningen tussen dimensies zoals tijd en ruimte, organismen en mensen en energie of materie fluïde en poreus worden. In tegenstelling tot de ideologische en theoretische orthodoxie van het surrealisme, ontbrak bij het magisch realisme een manifest of een doctrine. De toeschrijving aan deze stijl is veeleer gebaseerd op losse elementen die de conventionele logica doorbreken met illogische of para-rationele componenten.

Wanneer we dit perspectief hanteren, wordt duidelijk hoe abstracte modellen die de fundamentele wetenschappen aanreiken om voorbij de grenzen van het denkbare en voorstelbare te gaan, vaak bijna magisch kunnen lijken wanneer ze in verband met het nuchtere realisme worden geplaatst. Theorieën die lange tijd binnen de wetenschap als sluimerende hypothesen bestonden—zoals bewustzijn bij dieren, bomen en andere organismen, of het idee dat dingen zelf communicerende en voelende wezens kunnen zijn—vormen al eeuwenlang een constante in fabels en mythen. Ook concepten zoals tijdsprongen of het buigen van licht en ruimte worden theoretisch steeds voorstelbaarder, toetsbaarder en zelfs toepasbaar, terwijl ze in mythen en verbeeldingswerelden altijd al moeiteeloos werden ingezet. Dit geldt niet alleen voor de subgenres van sciencefiction en fantasy, maar ook voor de ancestrale en archaïsche mythologieën van gemarginaliseerde en ondergerepresenteerde groepen.

De enorme omwentelingen die ons te wachten staan en die de koers van de evolutie onherroepelijk zullen veranderen, zijn zo omvangrijk en abstract dat ze slechts kunnen worden begrepen binnen paradoxale logica's zoals die in het magisch realisme. Hierin kunnen zowel vooruitgang als regressie, archaïsmen en futurologie zich tegelijkertijd

manifesteren. De ontwrichtingen veroorzaakt door klimaatverandering en de versnelde ontregeling van ecologische, oceanische en organische cycli— tegelijkertijd met de verwachting dat de singulariteit van artificiële superintelligentie sneller zal intreden dan voorspeld, waardoor technologie geacht wordt alle problemen tijdig op te lossen—putten het volledige bestaande verbeeldingsvermogen uit.

Magisch Realisme is een tentoonstelling en publicatie waarmee WIELS een alternatief belicht: het loslaten van de logica van ongebreidelde extractie en exploitatie van de planeet als grondstof. In plaats daarvan kunnen we overstappen op symbiotische en metabole, regeneratieve groeiprocessen, waarin magie, intuïtie, het mythische, het onderbewustzijn en het nog-niet-toetsbare niet langer worden uitgesloten, maar worden geïntegreerd in ons wereldbeeld.

In een wereld die wordt gekenmerkt door een nieuwe golf van expansionisme – met een honger naar zeldzame mineralen en de winst van een ongebreidelde markt – voeden de vormen en verhalen die hier zijn samengebracht andere denkbeelden. Ze bieden een glimp van hoe een bewoonbare wereld eruit zou kunnen zien.

Dirk Snauwaert, artistiek directeur van WIELS

Biografieën van de kunstenaars

Ade Darmawan

Ade Darmawan (geb. 1974, Indonesië) woont en werkt in Jakarta als kunstenaar en curator. Hij is medeoprichter en lid van ruangrupa. Hij studeerde aan het Indonesian Art Institute (ISI) en was van 1998 tot 2000 in residentie aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. Darmawan onderzoekt het proces van destillatie als een visuele analogie voor de meervoudige geschiedenissen van extractie in koloniaal Indonesië — geschiedenissen die tot op heden weerklinken in de verhoudingen ten opzichte van natuur en kunstproductie. Zijn werk werd tentoongesteld in o.a. *Doing Business with the Dutch*, Lumen Travo Gallery, Amsterdam (2018); *Magic Centre*, Van Abbemuseum, Eindhoven (2016), en Portikus, Frankfurt (2015). Hij nam deel aan de Gwangju Biënnale (2016) en de Singapore Biënnale (2016). In 2024 presenteerde hij de solotentoonstelling *Water Resistance* bij ROH, Jakarta en Cemeti, Yogyakarta. Als curator werkte hij mee aan *Negotiating the Future: 6th Asian Art Biennial* in Taiwan (2017). Hij was operationeel directeur van de Jakarta Biënnale (2013–2017) en artistiek directeur in 2009. Samen met ruangrupa cureerde hij *SONSBEEK '16: transACTION* (2016), en voor *Documenta 15* in Kassel (2022) werd ruangrupa aangesteld als artistiek directeur.

Adrián Villar Rojas

Adrián Villar Rojas (geb. 1980, Argentinië) leeft en werkt nomadisch. Hij bedenkt langdurige projecten die collectief worden geproduceerd, en die de vorm aannemen van grootschalige en site-specifieke installaties, zowel imposant als fragiel. Binnen zijn onderzoek, dat beeldhouwkunst, tekenkunst, video, literatuur en performatieve invloeden combineert, onderzoekt de kunstenaar de voorwaarden van een mensheid die in gevaar is, op het punt van uitsterven of al uitgestorven, en volgt hij de vele soorten grenzen van een post-Antropoceen tijdperk dat in zichzelf is gevouwen, waarin verleden, heden en toekomst samenkomen. Recente tentoonstellingen zijn onder andere *The End of Imagination*, Art Gallery of New South Wales (2022); *El fin de la imaginación*, The Bass, Miami (2022); *Poems for Earthlings*, Oude Kerk, Amsterdam (2019); en *The Theater of Disappearance*, Geffen Contemporary bij MOCA, Los Angeles (2017), NEON bij de Nationale Sterrenwacht van Athene (2017), Kunsthaus Bregenz (2017) en het Metropolitan Museum of Art, New York (2017).

Ann Veronica Janssens

Ann Veronica Janssens (geb. 1956, Verenigd Koninkrijk) woont en werkt in Brussel en richt zich sinds de late jaren 1970 op de ervaring van de toeschouwer. Haar benadering resulteert in immateriële werken. Haar site-specifieke installaties spelen met reflectie, licht en transparantie, en worden gecreëerd met efemere elementen zoals licht, kunstmatige mist, geluid en eenvoudige materialen zoals glas en spiegels. Ze moedigen ze toeschouwers aan om de vergankelijkheid van het moment en de subjectiviteit van ruimte- en tijdsbeleving te ervaren, evenals de voortdurende evolutie van die ervaringen. Ze vertegenwoordigde België op de Biënnale van Venetië (samen met Michel François) (1999) en op de Biënnale van São Paulo (1994), en nam deel aan de Biënnale van Istanboel, Sydney, Sharjah en Beppu. Janssens had solotentoonstellingen in onder meer Pirelli HangarBicocca, Milaan (2023);

Panthéon, Parijs (2022); South London Gallery (2021); Louisiana Museum of Modern Art, Humlebaek (2020); en Musée de l'Orangerie, Parijs (2019).

Anne Marie Maes

Anne Marie Maes (geb. 1955, België) is een multidisciplinaire kunstenares gevestigd in Brussel. In haar werk komen kunst, wetenschap en ecologie samen. Met een achtergrond in botanica en visuele antropologie verkent ze ecosystemen, alchemistische processen en de complexe relatie tussen natuur en vorm. Haar praktijk integreert levende organismen en biologische, digitale en traditionele media om zelfgenererende kunstprocessen te onderzoeken. Op het dak van haar atelier heeft ze een experimentele tuin en veldlaboratorium gecreëerd, waar ze insecten, bacteriën en natuurlijke fenomenen bestudeert om te begrijpen hoe bepaalde vormen ontstaan in de natuur. Maes's langlopende projecten, zoals *Connected Open-Greens*, *Bee Agency* en *Laboratory for Form and Matter*, gaan in op ecologische systemen door samenwerking met universiteiten en fablabs. Maes heeft op grote schaal geëxposeerd op Belgische en internationale locaties, zoals EMST, Athene (2025); M HKA – Museum voor Hedendaagse Kunst, Antwerpen (2024); nGbK, Berlijn (2024); Kunsthalle, Mulhouse (2023); Palais de Tokyo, Parijs (2023); iMAL, Brussel (2021); IKOB Museum voor Hedendaagse Kunst, Eupen (2020); Laboral, Gijón (2019); Latvian National Museum of Art, Riga (2019); Fundació Joan Miró, Barcelona (2018); Haus der Elektronischen Künste, Basel (2018); Museum voor Kunst, Architectuur en Technologie – MAAT, Lissabon (2018); en Bozar, Brussel (2017).

Annie Ratti

Annie Ratti (geb. 1956, Zwitserland) is een Italiaanse kunstenares gevestigd in Londen. Haar transdisciplinaire praktijk richt zich op specifieke geografische, historische en sociale kwesties, met aandacht voor thema's die verband houden wetenschap, cultuur en ecologie. Tot haar solotentoonstellingen behoren *Bombyx Mori*, Amanda Wilkinson Gallery, Londen (2022); *ANARGONIA*, Amanda Wilkinson Gallery, Londen (2019); *Lallazioni* (met Bruna Esposito), Auditorium Parco della Musica Ennio Morricone, Rome (2015); *The Shroom Project*, Kabinetten van de Vleeshal, Middelburg (2013); *Image of September*, Gallery Sejul, Seoel (2010); *Annie Ratti: Die Grenzen meiner Sprache bedeuten die Grenzen meiner Welt*, KUB-Billboards, Kunsthaus Bregenz (2006); en *Annie Ratti – Objects*, Vorarlberger Kunstverein Magazin 4, Bregenz (1997). Tot haar groepstentoonstellingen behoren o.a. *Sacred Landscapes*, Fondazione Giorgio Cini, 18e Internationale Architectuurtentoonstelling, Venetië (2023); *A Century of the Artist's Studio: 1920–2020*, Whitechapel Gallery, Londen (2022); *Dual Realities*, 4e Seoul International Media Art Biennale, Media City Seoul (2006); en *A Grain of Dust A Drop of Water*, Gwangju Biennale (2004).

Barbara & Michael Leisgen

Het werk van Barbara (1940 – 2017, Duitsland) en Michael Leisgen (geb. in 1944, Oostenrijk) onderzoekt de verbindingen tussen mens en natuur door het lichaam in het landschap te integreren. Het licht van de ondergaande zon speelt een centrale rol in hun fotografie. Barbara en Michael ontmoetten elkaar aan de Karlsruher Akademie der Bildenden Künste, waar ze tussen 1963 en 1969 studeerden. In 1970 gaven ze hun persoonlijke praktijk (respectievelijk schilderkunst en beeldhouwkunst) op om zich samen, als autodidacten, volledig aan fotografie te wijden. Hun werk wordt regelmatig getoond in groepstentoonstellingen, waaronder *Sublime*, Centre Pompidou-Metz (2016) en *Documenta 6* (1977). Een retrospectieve tentoonstelling werd gehouden in het Ludwig

Forum für Internationale Kunst, Aachen (2000) en in de Maison Européenne de la Photographie, Parijs (1997).

Bianca Baldi

Bianca Baldi (geb. 1985, Zuid-Afrika) is een in Brussel gevestigde kunstenares die de rol van het narratief als een vorm van kennisproductie onderzoekt, zowel in fictieve als historische contexten. Ze is geïnteresseerd in het ensceneren van identiteit en geschiedenis, en onderzoekt deze thema's aan de hand van fotografie, film, tekst en publicaties. In 2007 behaalde ze een Bachelor of Arts aan de Michaelis School of Fine Art in Kaapstad, waarna ze haar studies vervolgde aan de Städelschule in Frankfurt. Haar werk werd internationaal getoond, onder andere in *MOMENTA Biennale de l'Image*, Tiohtià:ke/Mooniyang/Montreal (2023); de 11e Afrikaanse Biënnale voor Fotografie, Bamako (2017); de 11e Biënnale van Shanghai (2016); en de 8e Berlijnse Biënnale voor Hedendaagse Kunst (2014). Recente solotentoonstellingen zijn *Patina*, Photoforum Pasquart, Biel (2022); *Cameo*, Grazer Kunstverein (2021); *Versipellis*, Superdeals, Brussel (2018); *Eyes in the Back of Your Head*, Kunstverein Harburger Bahnhof (2017); en *Pure Breaths*, Swimming Pool, Sofia (2016).

Cecilia Vicuña

Cecilia Vicuña (geb. 1948, Chili) is een visueel kunstenares, dichteres, filmmaakster en activiste die woont en werkt in New York. Haar poëtische werk in ruimte, performance en beeldende kunst wordt beschouwd als een dekoloniserende visie en als voorloper van het ecofeminisme. De laatste jaren heeft Vicuña geëxposeerd op de Toronto Biennale (2024); *Unravel: The Power and Politics of Textiles in Art*, Stedelijk Museum Amsterdam (2024); Turbine Hall, Tate Modern, Londen (2022); en het Guggenheim Museum, New York (2022). Haar retrospectieve *Soñar el agua* was te zien in de Pinacoteca, São Paulo (2024); MALBA, Buenos Aires (2023); en het Museo Nacional de Bellas Artes, Santiago de Chile (2023). In februari 2023 werd zij verkozen tot erelid van de Academy of Arts and Letters van de Verenigde Staten en ontving een eredoctoraat van de Universidad de Chile. Ze werd bekroond met de inaugurele Eric and Wendy Schmidt Environment and Art Prize van MOCA, Los Angeles (2024) en won de Premio Nacional de Artes Plásticas (2023).

Daniel Steegmann Mangrané

Daniel Steegmann Mangrané (geb. 1977, Spanje) woont en werkt in Barcelona en Rio de Janeiro. Hij beschouwt kunst als in staat om onze relatie met de wereld te herconfigureren en nieuwe culturele paradigma's te inspireren die de onderlinge afhankelijkheid van alles wat bestaat erkennen. Zijn onderzoek verkent de relatie tussen natuur, perceptie en technologie, en focust daarbij op biologische processen en het antropologische discours. Hij creeert werken die de traditionele scheidingen tussen cultuur en natuur, subjecten en objecten, mens en niet-mens, werkelijkheid en droom, en het lichamelijke en het niet-lichamelijke verwarren, door ze op te lossen in relaties van wederzijdse transformatie. Steegmann Mangrané heeft al wereldwijd tentoongesteld, recentelijk bij MACBA, Barcelona (2024); Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki (2023); Bourse de Commerce – Pinault Collection, Parijs (2023); MoMA, New York (2023); en Hamburger Bahnhof (2022), evenals op de Biënnale van Taipei (2020), e.a. Zijn werken zijn te vinden in de permanente collecties van onder andere Tate Modern, Londen; Museu de Arte Moderna do Rio de Janeiro; Inhotim, Brumadinho; Museu Serralves, Porto; Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki; Walker Art Center, Minneapolis; Museu de Arte Moderna de São Paulo;

MACBA, Barcelona; Bourse de Commerce – Pinault Collection, Parijs; Hamburger Bahnhof; en Castello di Rivoli.

Edith Dekyndt

Edith Dekyndt (geb. 1960, België) woont en werkt in Brussel. Een kenmerkend aspect van Dekyndts artistieke praktijk is de combinatie van een ingetogen beeldtaal met een intens suggestieve materialiteit. Door conceptuele, wetenschappelijke en experimentele benaderingen met elkaar te verweven, deconstrueert de kunstenares de sporen van haar creatief proces. Ze archiveert, verzamelt en catalogiseert beelden, geluiden en objecten aan de hand van een rigoureuze methodologie, en laat zo een emblematische werkelijkheid ontstaan in haar werk. Recente solotentoonstellingen zijn o.a. *Animal Methods*, Konrad Fischer Galerie, Berlijn (2024); *Specific Moments*, Walter and Nicole Leblanc Foundation, Brussel (2024); *Specific Subjects*, CAB Foundation, St Paul de Vence (2024); *Song to the Siren*, Palazzo Grassi, Venetië (2024); *Ne pas laver le sable jaune*, Galerie Greta Meert, Brussel (2023); *L'Origine des choses*, Bourse de Commerce – Pinault Collection, Parijs (2023); *Aria of Inertia*, Chapelle de Laennec, Parijs (2022); *The Memory of Everything in the World*, Galerie Karin Guenther, Hamburg (2022); en *Concentrated Form of Non-Material Energy*, St Matthäuskerk, Berlijn (2022).

Elizabeth A. Povinelli

Elizabeth A. Povinelli (geb. 1962, Verenigde Staten) is een academica, kunstenares en filmmaakster. Ze is Franz Boas Professor in Antropologie en Genderstudies aan de Columbia University, stichtend lid van de Karrabing Film Collective en Corresponding Fellow van de Australian Academy of the Humanities. Ze ontving een eredoctoraat van ARIA aan de Universiteit van Antwerpen (2025). Tot haar acht gepubliceerde boeken behoren *The Inheritance* (2021), een grafische non-fictie memoir, en *Geontologies: A Requiem to Late Liberalism* (2016), winnaar van de Lionel Trilling Book Award. Ze heeft meer dan tien films gemaakt met de Karrabing Film Collective, dat meerdere prijzen heeft ontvangen, waaronder de Eye Art & Film Prize van het Eye Filmmuseum in Amsterdam, de Visible Award en de Cinema Nova Award voor Beste Korte Fictie Film op het Melbourne International Film Festival. Povinelli's tekeningen werden getoond in verschillende galleries, waaronder als deel van een permanente tentoonstelling in het Museo delle Civiltà, Rome.

Edmond Musasa Leu N'seya

Edmond Musasa Leu N'seya (geb. 1950, Democratische Republiek Congo) woont en werkt in Lubumbashi. Als kunstenaar en docent aan de Academie voor Schone Kunsten in Lubumbashi is hij gespecialiseerd in figuratieve schilderkunst, waarbij hij zich richt op gewoonten, regels en systemen die deel uitmaken van het leven in plattelandsomgevingen en oude samenlevingen. Zijn werk is de afgelopen 40 jaar in de getoond in tentoonstellingen in Lubumbashi, Likasi en Kolwezi (Democratische Republiek Congo). Musasa en Maarten Vanden Eynde werken samen sinds 2015. Recente gezamenlijke werken werden gepresenteerd op *Shifting Sceneries / 1st GIST Triennale*, België (2023); *ON-TRADE-OFF: Charging Myths*, Framer Framed, Amsterdam (2023); *Compulsive Desires: On Lithium Extraction and Rebellious Mountains*, Galeria Municipal do Porto (2023); *Gravend naar de Toekomst*, Museum EICAS, Deventer (2023); en *Exhumer le futur*, La Kunsthalle Mulhouse (2022). De werken *Copper Connection* en *Wheel of Fortune* maken deel uit van de collectie Mu.ZEE, Oostende.

Gaëlle Choïsne

Gaëlle Choïsne (geb. 1985, Frankrijk) combineert een documentaire benadering (fotografie en video) met het gebruik van ruwe materialen en behandelt sociaal-politieke thema's rond de uitbuiting van natuurlijke bronnen en de koloniale geschiedenis. Als dochter van een Haïtiaanse moeder en een Bretonse vader verweeft de kunstenares orale tradities, Creoolse mythologie en popcultuur in werken die zowel verwijzen naar de geschiedenis van Haïti als naar haar persoonlijke verhaal. Choïsne werd bekroond met de Prix Marcel Duchamp 2024. Recente solotentoonstellingen zijn onder andere *Maât and the Tears of God*, Espace Croisé, Roubaix (2024); *Reiffers Art Initiatives* met Lorna Simpson, Acacias Art Center, Parijs (2023); *Monument aux Vivant·e·s – DÉNI*, Palais de la Porte Dorée, Parijs (2023); *Blue Lights in the Basement*, NiCOLETTi, Londen (2022); en *Temple of Love – Atopos*, MAC VAL, Vitry-sur-Seine (2022). Ze nam deel aan talrijke groepstentoonstellingen, waaronder *PickPocket*, Fondazione Zimei, Teatro Michetti, Pescara (2023); en *Ceremony (Burial of an Undead World)*, HKW, Berlijn (2022).

Joan Jonas

Joan Jonas (geb. 1936, Verenigde Staten) is een wereldwijd gerenommeerde kunstenares die werkt met verschillende media, waaronder video, performance, installatie, geluid, tekst en sculptuur. Sinds 1968 onderzoekt haar praktijk manieren van waarnemen, de ritmes van rituelen en de zeggingskracht van objecten en gebaren. Jonas' indrukwekkende tentoonstellingsgeschiedenis omvat onder meer de 5e Kochi-Muziris Biënnale (2022); 13e Biënnale van Shanghai (2021); 28e Biënnale van São Paulo (2008); en Documenta 5 (1972), 6 (1977), 7 (1982), 8 (1987), 11 (2002) en 13 (2012). Onlangs presenteerde ze solotentoonstellingen in het Drawing Center, New York (2024); Haus der Kunst, München (2022); Dia Beacon, New York (2021); Museo Nacional Thyssen-Bornemisza, Madrid (2020); Pinacoteca de São Paulo (2020); Museu Serralves, Porto (2019); Tate Modern, Londen (2018); en in het Amerikaanse paviljoen tijdens de 56e Biënnale van Venetië (2015). Recent organiseerde het MoMA in New York een retrospectief van Jonas' werk (2024). Jonas ontving talrijke onderscheidingen, waaronder de Nam June Paik Prijs (2024).

Jota Mombaça

Jota Mombaça (geb. 1991, Brazilië) woont en werkt tussen Lissabon en Amsterdam. Ze is een interdisciplinaire kunstenares wiens werk zich ontvouwt doorheen verschillende media. De sonische en visuele materie van woorden speelt een belangrijke rol in haar praktijk, die vaak verband houdt met antikoloniale kritiek en genderongehoorzaamheid. In 2021 publiceerde ze het boek *Não vão nos matar agora (Ze zullen ons nu niet doden)*. Onlangs rondde ze een residentie af aan de Rijksakademie in Amsterdam. Haar werk werd gepresenteerd in verschillende institutionele contexten, zoals de 32e en 34e Biënnale van São Paulo (2016 en 2020), de 22e Biënnale van Sydney (2020), de 10e Biënnale van Berlijn (2018) en de 46e Salón Nacional de Artistas in Colombia (2019). Momenteel richt haar onderzoek zich op elementaire vormen van waarneming, antikoloniale verbeelding en de relatie tussen opaciteit en zelfbehoud in de ervaring van geracialiseerde transkunstenaars in de mondiale kunstwereld.

Jumana Manna

Jumana Manna (geb. 1987, VS) is een visuele kunstenares en regisseuse. Manna groeide op in Jeruzalem en woont in Berlijn. Haar werk onderzoekt hoe macht wordt gearticuleerd, met een focus op het lichaam, land en materialiteit in relatie tot koloniale erfenissen en de

geschiedenis van plaatsen. Door middel van sculptuur, film en taal, behandelt Manna de paradoxen van behoudspraktijken, met name binnen de architectuur, landbouw en recht. Haar recente solotentoonstellingen omvatten *Break, Take, Erase, Tally*, Rialto6, Lissabon, Kunsthall Stavanger, Wexner Center for the Arts, Columbus, MoMA PS1, New York (2022–4); *Preservation Paradox*, Matadero Madrid (2023); *Foragers*, Hollybush Gardens, Londen (2022); *Jumana Manna / MATRIX 278*, Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive (2021); en *Thirty Plumbers in the Belly*, M HKA – Museum voor Hedendaagse Kunst, Antwerpen (2021). Recente groepstentoonstellingen zijn o.a. *ALOHA NŌ*, Hawaii Triennale (2025); en *Small World*, 13e Taipei Biennale (2024).

Kicsy Abreu Stable

Kicsy Abreu Stable (geb. 1992, Cuba) is een multidisciplinaire kunstenares en architecte gevestigd in Brussel. Haar praktijk verkent ruimtelijke manieren van verhalen vertellen via de kruisbestuiving van beeldhouwkunst, architectuur en tekenkunst. Ze begon haar academische traject aan de Universidad Tecnológica de La Habana 'José Antonio Echeverría', waar ze in 2015 een master in de architectuur behaalde. Later volgde ze een masteropleiding in beeldhouwkunst en ruimtelijke kunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Brussel (2021). Abreu Stable onderzoekt in haar werk de complexe relatie tussen de mens, de ruimtes waarin hij woont en de omgevingen die hem omringen. Zo onthult ze verborgen verhalen die in deze doorleefde plekken besloten liggen. Via het spel tussen aanwezigheid en afwezigheid, zichtbaarheid en verhulling, herinterpreteert ze traditionele ambachtstechnieken en bevraagt ze de fysieke en culturele grenzen van materialen. Haar werk werd internationaal tentoongesteld, onder andere in *Release*, MINO Art Space, Antwerpen (2023); *LUCIE(A)*, Centre Tour à Plomb, Brussel (2021); en *Laisser passer*, Maison de l'Architecture de l'Isère, Grenoble (2017).

Maarten Vanden Eynde

Maarten Vanden Eynde (geb. 1977, België) is betrokken bij langdurige onderzoeksprojecten die zich richten op verschillende onderwerpen van sociaal en politiek belang, zoals postindustrialisme, kapitalisme en ecologie. Zijn werk bevindt zich op de grens tussen het verleden en de toekomst, waarbij hij kijkt naar de toekomst van gisteren, of naar de geschiedenis van morgen. Vanden Eynde studeerde in 2000 af aan de afdeling vrije media van de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. In 2006 nam hij deel aan de experimentele Mountain School of Arts in Los Angeles, waarna hij in 2009 een postgraduaat afrondde aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Gent. In 2017 won hij de Publieksprijs voor de BelgianArtPrize Kunstprijs. In 2024 ontving hij een PhD van de Universiteit van Bergen voor zijn onderzoeksproject *Ars Memoriae, The Art to Remember*.

Marisa Merz

Marisa Merz (Maria Luisa Truccato, 1926 – 2019, Italië) startte haar carrière in 1967 met *Living Sculpture*, een werk gemaakt uit aluminiumfolie dat vooruitliep op de Arte Povera. Merz bracht traditionele en fijne materialen en processen binnen in de taal van de sculptuur; in de jaren 1970 kregen haar ingrepen een omgevingskarakter, waarbij ze ze zich bewogen tussen de privé- en publieke sfeer. Vanaf de jaren 1980 vond haar creativiteit haar richting in uiterst verfijnde tekeningen, hoofden uit klei en altaarachtige schilderijen. Naast haar solotentoonstellingen bij de galleries Bernier, Fischer en Tucci Russo, nam ze ook deel aan tentoonstellingen in het Kunstmuseum Bern (2025); LaM, Lille (2024); MASI, Lugano (2019); Museu Serralves, Porto, en Museum der Moderne, Salzburg (2018); Metropolitan Museum

of Art, New York, en Hammer Museum, Los Angeles (2017); MACRO, Rome (2016); Fondazione Merz, Turijn (2012); CIAPV, Vassivière (2010); Galleria d'Arte Moderna, Bologna (1998); Kunst Museum Winterthur (1995 en 2003); en Centre Pompidou, Parijs (1994). Na het ontvangen van een Speciale Juryprijs op de Biënnale van Venetië (2001), werd Merz bekroond met de Gouden Leeuw (2013).

Minia Biabiany

Minia Biabiany (geb. 1988, Guadeloupe) woont en werkt in Guadeloupe. In haar praktijk onderzoekt Biabiany hoe de perceptie van het lichaam verweven is met de beleving van ruimte, land en geschiedenis. Voornamelijk via installaties en video's roept ze de gebaren van het weven op door poëtische en politieke verhalen te creëren die verbonden zijn met zelfinzicht en heling. In 2016 initieerde Biabiany het artistieke en pedagogische collectief *Semillero Caribe* in Mexico-Stad. Met het experimentele platform *Doukou* blijft ze de deconstructie van verhalen verkennen via lichamelijke gewaarwordingen en concepten van Caribische auteurs. Haar werk was recent te zien in solotentoonstellingen bij Imane Farès, Parijs (2025); Duke Hall Gallery of Fine Art, Harrisonburg (2024); MAC Panama (2023); Palais de Tokyo, Parijs (2022); Kunstverein, Freiburg (2021); La Verrière, Brussel (2020); en Le Magasin des horizons, Grenoble (2020). Haar werk werd ook gepresenteerd bij CRAC Alsace (2019) en tijdens de 10e Biënnale van Berlijn (2018).

mountaincutters

mountaincutters (opgericht in 1990) is een hybride identiteit, een kunstenaarscollectief dat werkzaam is in Brussel. Met een focus op in-situ sculptuur putten ze uit de relatie tussen mensen en de omgevingen die ze bewonen. Hun staalconstructies, glaselementen, keramiek, textiel en organisch materiaal, evenals hun gedichten en koperen circuits, vormen tijdelijke ecosystemen waarin energie stroomt tussen het menselijke, het organische en het levenloze. Het werk van mountaincutters kreeg solotentoonstellingen bij Meessen, Brussel (2024); Palais de Tokyo, Parijs (2023); Centre d'Art Neuchâtel (2022); en La Verrière, Fondation d'entreprise Hermès, Brussel (2021), en was deel van groepstentoonstellingen in diverse instellingen, zoals *Kindred Spirit*, Lissabon (2024); Biënnale van Kyiv, Wenen (2023); en Middelheimmuseum, Antwerpen (2021). Ze maken deel uit van collecties zoals Plateforme 10 – Mudac, Lausanne; Middelheimmuseum & Collectie van de Vlaamse Gemeenschap, Antwerpen; en Collection du FRAC PACA, Marseille.

Nour Mobarak

Nour Mobarak (geb. 1985, Egypte) is een Libanees-Amerikaanse kunstenares die woont en werkt tussen Bainbridge Island, Los Angeles en Athene. Mobarak onderzoekt de drijfveren en storingen rond geweld en verlangen in relatie tot het lichaam, de aarde en haar omgeving. Ze benadert deze thematieken via stem, sculpturale werken, geluid, performance, video en taal. Het ervaren van Mobaraks rijke innerlijke wereld is als staan aan de rand van een archeologische site, met zicht op vereeuwigde, versteende objecten die in een nieuwe context zijn geplaatst. Haar werken zijn oefeningen in het vormgeven van dood en ontbinding, in het vormgeven van en ruimte maken voor veerkracht. Haar werk werd getoond in Miguel Abreu Gallery, New York (2025, 2021 en 2019); MoMA, New York (2024); Castello di Rivoli (2024); Sylvia Kouvali, Londen en Piraeus (2023 en 2017); Schinkel Pavillon, Berlijn (2023); en MIT List Visual Arts Center, Cambridge (2022). Ze heeft performances opgevoerd in Western Front, Vancouver (2023); Renaissance Society, Chicago (2022); Museum of Contemporary Art San Diego (2020); Cafe OTO, Londen (2020); Hammer Museum, Los Angeles (2019); en Stadslimiet, Antwerpen (2016).

Otobong Nkanga

Otobong Nkanga (geboren in 1974, Nigeria) woont en werkt in Antwerpen. Haar multidisciplinaire praktijk onderzoekt de complexe sociale, politieke, ecologische en materiële relaties tussen lichamen, territoria, mineralen en de aarde. Door de grenzen tussen minimalistisch en conceptueel of sensueel en surrealistisch te verstoren, geeft ze vorm aan een op onderzoek gebaseerde praktijk aan constellaties van mensen en landschappen, organische en niet-organische materie. Ze presenteerde een nieuwe, site-specifieke opdracht in het MoMA, New York (2024), en was het onderwerp van solotentoonstellingen in het Institut Valencià d'Art Modern (2023); Frist Art Museum, Nashville (2023); Sint-Janshospitaal, Brugge (2022); Kunsthaus Bregenz (2021); Castello di Rivoli, Turijn (2021); en Villa Arson, Nice (2021). Nkanga is de laureaat van de Nasher Prize 2025 en ontving de Golden Afro Artistic Award in de beeldende kunst (2024) en het inaugurele Lise Wilhelmsen Art Award Programme (2019).

Pauline Julier

Pauline Julier (geb. 1985, Zwitserland) is een kunstenares en regisseuse gevestigd in Genève. Met een benadering die wetenschappelijke en artistieke perspectieven combineert, onderzoekt Julier de relatie tussen menselijke en niet-menselijke omgevingen. Ze had solotentoonstellingen op locaties als het Centre International d'Art et du Paysage, Île de Vassivière (2025); Aargauer Kunsthaus, Aarau (2024); en het Centre culturel suisse, Parijs (2017). Groepstentoonstellingen vonden plaats op internationale locaties, waaronder het Musée d'Art et d'Histoire, Genève (2023); Institut d'Art Contemporain, Villeurbanne (2022); ICA Foundation, Milaan (2021); ZKM Karlsruhe (2020); en de 14e Biennale van Media Arts van Santiago (2019). Haar prijzen en beurzen omvatten de Swiss Art Award (2010 en 2021) en de 'Mondes Nouveaux' Fellowship (2022). Haar boek *And so on, a single universe*, gepubliceerd door Scheidegger & Spiess, werd bekroond met de titel *The Most Beautiful Swiss Books* (2025). Ze draait haar eerste langspeelfilm in de herfst van 2025.

Precious Okoyomon

Precious Okoyomon (geb. 1993, Verenigd Koninkrijk) is een Nigeriaans-Amerikaanse dichter en kunstenaar. Hun werk richt zich op de voortdurende impact van de historische constructie van ras op de natuurlijke wereld. Recente solotentoonstellingen omvatten *ONE EITHER LOVES ONESELF OR KNOWS ONESELF*, Kunsthaus Bregenz (2025); *When the Lambs Rise Up Against the Bird of Prey*, The Sandretto Re Rebaudengo Madrid Foundation (2024); en *the sun eats her children*, Sant'Andrea De Scaphis, Rome (2023). Hen is vertegenwoordigd in het Nigeriaanse paviljoen voor de 60e Biënnale van Venetië (2024) en de 59e Biënnale van Venetië (2022), evenals in groepstentoonstellingen bij LUMA Arles (2022); Palais de Tokyo, Parijs (2021); en LUMA Westbau, Zürich (2019). Het werk van Okoyomon maakt deel uit van de permanente collectie van het Museum für Moderne Kunst, Frankfurt, en LUMA Arles. Okoyomon ontving de Frieze Artist Award (2021) en de CHANEL Next Prize (2021). In 2024 werd *But Did You Die?*, hun tweede dichtbundel, co-gepubliceerd door Serpentine en Wonder Press.

Saodat Ismailova

Saodat Ismailova (geb. 1981, Oezbekistan) woont tussen Parijs en Tasjkent. Ze is filmmaakster en kunstenares, opgegroeid in het postsovjettijdperk. Haar films verbinden rituelen, mythen en dromen met het alledaagse leven en onderzoeken de historisch complexe en gelaagde cultuur van Centraal-Azië. Vaak gebaseerd op orale verhalen met

vrouwen in de hoofdrol en gericht op kennissystemen die onderdrukt zijn door de geglobaliseerde moderniteit, balanceren haar bewustzijnsverruimende werken tussen zichtbare en onzichtbare werelden. Ze studeerde aan het Tashkent State Art Institute en Le Fresnoy – Studio National des Arts Contemporains in Frankrijk. In 2021 richtte ze het onderzoekscollectief DAVRA op in Centraal-Azië, gericht op het ontwikkelen en ondersteunen van de lokale kunstscene. Ismailova nam deel aan de 59e Biënnale van Venetië en *Documenta 15* (2022). Ze ontving de Eye Art & Film Prize van het Eye Filmmuseum in Amsterdam (2022).

Suzanne Husky

Suzanne Husky (geb. 1975, Frankrijk) is een Frans-Amerikaanse kunstenares met een multidisciplinaire ecologische praktijk die zich concentreert op de relatie tussen mens en aarde. Opgeleid in agro-ecologie en permacultuur, creëert zij werk dat de regeneratieve kracht van de mens oproept. Ze maakte films over bever-imitatie, zeemeerminnen en liefdesvormen in de landbouw. Husky richtte het artistieke duo *The New Ministry of Agriculture* op, dat een geschiedenis belicht van de ideologieën achter landbouwministeries. Verder is ze medevoorzitter van de beweging *Alliance with the Beaver People*. Haar werk werd gepresenteerd op de Biënnale van Lyon (2024), de Timisoara Architectuurbiënnale (2020), de Biënnale van Istanbul (2019), de Internationale Luchthaven van San Francisco (2016), Headlands Center for the Arts (2011), en *Bay Area Now 5* triennale bij YBCA in San Francisco (2008) en MSN Warschau (2020). Haar werk maakt deel uit van meerdere collecties. Haar recente projecten zijn sterk verbonden met de beweging *Alliance with the Beaver People*.

Suzanne Jackson

Suzanne Jackson (geb. 1944, Verenigde Staten) woont en werkt afwisselend in Savannah en Saint-Rémy. Al bijna vijf decennia werkt de kunstenaar op experimentele wijze met verschillende media, waaronder tekenen, schilderen, poëzie, dans, theater en kostuumontwerp. Begin jaren 1970 werkte Jackson als kunstenares en docente in Los Angeles, waar ze een gemeenschap van collega-kunstenaars om zich heen verzamelde en *Gallery 32* oprichtte. Deze galerie toonde werk van kunstenaars zoals David Hammons, Senga Nengudi en Betye Saar. Tijdens die periode stond Jackson bekend om haar figuratieve schilderijen, waarin de waterverfachtige acryllagen het samensmelten van mens en natuur verbeelden. Haar recente werken – die ze ‘omgevings-abstracties’ noemt – bestaan uit pure acrylverf en gevonden materialen. Ze laat het traditionele doek los en creëert schilderijen die zich van de muur losmaken en van alle kanten te beleven zijn. De eerste grote retrospectieve tentoonstelling van de kunstenares (2025) reist van SFMOMA naar het Walker Art Center en het Museum of Fine Arts, Boston.

Kalender publiek programma

MEI	JUNI	JULI	AUGUSTUS	13/09
28/05 18:00–01:00 Feestelijke opening <i>Magisch Realisme</i> met DJ-sets + drankjes & eten → Vernissage @WIELS	04/06 18:00–21:00 Summer Nocturnes met rondleidingen, workshops & muziek → Nocturne @WIELS	02/07 18:00–21:00 Summer Nocturnes met rondleidingen, workshops & muziek → Nocturne @WIELS	06/08 18:00–21:00 Summer Nocturnes met rondleidingen, workshops & muziek → Nocturne @WIELS	13/09 10:00–14:00 “Still Here — An Alliance of Care for the SZenze River” door Natural Contract Lab (EN) → Locatiegebonden artistieke wandeling @Van Lot tot Halle, via de oevers van de rivier
28/05 19:00–20:00 Suzanne Jackson, Jota Mombaca, Otobong Nkanga & Sofia Datl (EN) → Gesprek @WIELS auditorium	04/06 18:00–19:00 Cecilia Vicuña & Catherine de Zegher (EN) → Gesprek @WIELS auditorium	18:30–19:30 Look Who's Talking: Anne Marie Maes (NL) → Rondleiding @WIELS	06/08, 13/08, 20/08, 27/08–13:30-16:30 Solar Punk School → Workshop @Project Room	21/09 15:00–21:00 “Autumn Solstice Gathering” gehost door Back2SolBasics (EN/FR) Workshops, screening & eten @Project Room / Wiels Moeras
29/05 16:00–17:00 Ade Darmawan, Philippe Pirote & Helena Kritis (EN) → Gesprek @WIELS auditorium	04/06 & 05/06 19:30–20:15 Gaëlle Cholsne: AURA / ARUA → Performance (in première) @WIELS	02/07, 09/07, 16/07, 23/07, 30/07 13:30–16:30 Solar Punk School → Workshop @Project Room	SEPTEMBER 03/09 18:00–21:00 Summer Nocturnes met rondleidingen, workshops & muziek → Nocturne @WIELS	26/09 & 27/09 Faunalla Artificiosa (EN) gecureerd door Daniel Steegmann Mangrané, Sofia Lemos & Juliana Fausto, → Tweedaagse bijeenkomst met o.a. conversaties, screenings, muziek, performance & diner @WIELS
29/05 18:00 Fireflies Conversation: Elizabeth Povinelli & Federico Campagna (EN) → Gesprek @Beursschouwburg (in de context van Kunstenfestivaldearts)	21/06 16:00–17:00 Maarten Vanden Eynde & Oulimata Gueye (FR) → Gesprek @WIELS auditorium		06/09 15:00–16:00 Look Who's Talking: mountaincutters (FR) → Rondleiding @WIELS	
31/05 14:00 Look Who's Talking: Pauline Jullier (EN) → Rondleiding @argos	22/06 15:00–21:00 “Summer Solstice Gathering” gehost door Back2SolBasics (EN) → Workshops, screening & eten @Project Room / Wiels Moeras		11/09 19:00–20:00 Artist talk: Annie Ratti (EN) → Gesprek @WIELS auditorium	

Hosted by argos

ARGOS COLLECTION SELECTS	FILMVERTONINGEN IN WIELS	MARAVILLOSO READING GROUP
Uit haar collectie van bijna 6000 kunstenaarsfilms koos argos een reeks werken die nieuwe inzichten geven op de thema's van de tentoonstelling <i>Magisch Realisme</i>. Het samengestelde programma wordt doorlopend vertoond in argos gedurende de periode van de tentoonstelling. SITES OF IMPACT (40') De veranderende relatie tussen mens en natuur laat sporen na — zowel in de aarde als in ons voelen en denken. → <i>Reign of Silence</i> Lukas Marxt → <i>The Monk</i> Paulius Sliupa → <i>White Cloud</i> Emmanuel Van der Auwera	19/06 19:00 <i>Ojo Guareña</i> Edurne Rubio 3/09 19:00 <i>Mahere</i> Petna Ndailiko Katondolo Gevolgd door een gesprek met de makers	Ontdek de kortverhalen van queer en femme schrijvers uit Argentinië, Ecuador, de Dominicaanse Republiek en Mexico. Met werken zoals <i>Gore Capitalism</i> van Sayak Valencia kijken we naar hoe schrijvers magisch realisme gebruiken om na te denken over kunst, koloniale erfenissen en de milieucrisis van vandaag. 06/08 18:00 Launch met conversatie in de WIELS tuin 10/08, 17/08, 24/08 & 31/08 12:00 Collectieve lezingen op zondag in argos (EN)

Elke maand gratis een nieuwe film uit de argos-collectie op je scherm. Van juni tot september sluit argos TV aan bij de thema's van *Magisch Realisme*.

Scan de QR-code om de film van de maand te bekijken

Publicatie

De tentoonstelling wordt vergezeld van een publicatie onder redactie van Sofia Dati, geassisteerd door Febe Lamiroy, uitgegeven door Mercatorfonds. De publicatie bevat bijdragen van alle kunstenaars en teksten van Karen Barad, Federico Campagna & Febe Lamiroy, Chris Cyrille-Isaac, Sofia Dati, Vinciane Despret & Leticia Renault, Zayaan Khan, Shayma Nader, Susan Schuppli en Dirk Snauwaert.

Het boek is opgedeeld in drie hoofdstukken die de belangrijkste thema's van de tentoonstelling verder onderzoeken en uitbreiden. *Cosmologies & Cosmogonies* onderzoekt de rol van menselijke en niet-menselijke verhalen in het proces van *worldbuilding*. De auteurs en kunstenaars in *Ecosystems of f-r-iction* brengen paden van onderlinge afhankelijkheid, verscheidenheid en mythische verzinnsels in kaart, om zo het systemische en binaire denken te doorbreken en ruimte te maken voor een poëzie van veerkracht. In *Material Encounters* treedt materie naar de voorgrond als getuige. Van vloeibaar naar vast en andersom introduceren materiële manifestaties nieuwe recepten voor transformatie.

Tweetalig FR-EN

Prijs: €40

Een gratis digitale NL vertaling is beschikbaar via wiels.org

Partners

Een sectie van de tentoonstelling wordt georganiseerd in argos centre for audiovisual arts.

De tentoonstelling werd mogelijk gemaakt dankzij de genereuze steun van de WIELS Patrons, Willame Stichting en Elisa Nuyten.

En kon rekenen op de bijzondere steun van:

De Nationale Loterij; TheMerode; Acción Cultural Española (AC/E); de Franse Ambassade in België en het Institut français —EXTRA; Lafayette Anticipations - Fonds de dotation Famille Moulin; Pro Helvetia – Swiss Arts Council; het Institut Ramon Llull; Lhoist.

Xavier Hufkens, Brussel; Mendes Wood DM, Brussel, Parijs, New York en Sao Paulo;

Martins&Montero, Brussel en Sao Paulo; Ortuzar Projects, New York.

Specifieke projecten binnen *Magisch Realisme* worden gerealiseerd in samenwerking met Kunstenfestivaldesarts, Publiek Park, TBA21 Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Serpentine Ecologies, TONO festival, L'Internationale Online.

Praktische informatie

WIELS

**Van Volxemlaan 354
1190 Brussel**

Openingsuren
Dinsdag – zondag
11:00 – 18:00

Nocturnes
Elke eerste woensdag van de maand
18:00 — 21:00 (gratis toegankelijk)
www.wiels.org

argos centre for audiovisual arts

Werfstraat 13
1000 Brussel

Openingsuren
Dinsdag — zondag
11:00 — 18:00

www.argosarts.org

Perscontact

Noor Van der Poorten
noor@wiels.org
 +32 475 47 29 44